

13 Намъ говоримъ на ѡзъчници те: (ѡзъ) понѣже самъ апѡстолъ на ѡзъчници те, прославлявамъ си славѣнїе то:

14 Нѣгли возвѣдимъ нѣкакъ на ревность мой те ѣдиноплемѣнны, и спасемъ нѣкои ѡ нихъ.

15 Защо̀то, ако ѡверженїе то нїхно ѣ примиренїе на свѣтѣтъ: що (ще дрѣго да вѣде) ѡбращенїе то нїхно, та нѣ ѡживленїе ѡ мѣртвите;

16 Ако ли са начатки те (на-плодовѣ те) свѣти, то и сїчкїо дрѣгїо плодъ ѣ свѣтъ: и ако (ѣ) кореньо свѣтъ, то и стеклѡ та (са) свѣти.

17 Ако ли нѣкои стеклѡ са се ѡкжршіли, и тѣ, който си вѣлъ дїва масліна, присадїлъ си се по междѡ нїхъ, и сотворїлсисе причѣстникъ на-кореньѡтъ и на-тлѣстїна та маслична,

18 Не превозносїсе надъ стеклѡ та: и ако се превозносїшъ, (знѣй) защо̀ тѣ не джржїшъ кореньѡтъ, но кореньо тѣе.

19 Но ще да речешъ: стеклѡ та се ѡкжршіха да се присадїмъ ѡзъ.

20 Докрѣ: (ѡнї) за невѣрїе то їмъ кыдѡха ѡкжршени, а тѣ стоїшъ (на нїхно то мѣсто) зарадї вѣра та: не превозносїсе (прѡчѣе), но койсе.

21 Защо̀то, ако Бгъ не по-

жалї ѣстѣственни те стекла, то мѡже и тѣе да не пожалї.

22 Глѣдай прѡчѣе (каквѡ ѣ) вѣгостъ та и лютость та (Бжїа): на ѡнїа, който ѡпаднѣха, лютость, а на тѣе вѣгостъ Бжїа, ако достоїшъ (до край) вѣ (негова та) вѣгостъ; ако ли нѣ, а то и тѣ ще да вѣдешъ ѡсѣченъ.

23 И ѡнї, ако не ѡстанѡтъ (до край) вѣ невѣрїе то, ще да се присадѡтъ: защо̀то Бгъ ѣ силенъ да ги присадї пакъ.

24 Защо̀то, ако си тѣ ѡсѣченъ ѡ ѣстѣственна та дїва масліна, и присадїлсисе неестѣственнѡ на пїтовна та масліна: колко пѡ лѣснѡ тїа ѣстѣственни те (стѣкла) ще да се присадѡтъ при своѡ та масліна;

25 Защо̀то ѡзъ не їскамъ, братїе, да не знѣете товѡ тѣинство, (да не высокоѡмствовѡте за сеѣе си,) защо̀ ѡслѣплѣнїе то на-нѣкои 'Ісрѣилѣне (самѡ до тогѡва) ще да траѣ, доклѣ да вѣзѣ сїчкѡ то мнѡжество ѡзъчѣско (вѣ цѣрква да Хрїстоѡва).

26 И такѡ сїчкїо 'Ісрѣилъ ще да се спасѣ, каквѡто що ѣ пїсано: ще да дѡйде ѡ стїѡна їзѡвїтельо, и ще да ѡпждї нечѣстїе то ѡ Іакѡва.

27 И тоа їмъ ѣ ѡ мѣне завѣтъ, когѡто їмъ вдїгнемъ грѣховѣ те.

28 Ѣнї (воїстїннѡ) спорѣтъ